

S. S. holder 25 Aars Jubilæum hos S. S.

Mellem Jul og Nytaar, nærmere betegnet d. 29. December, har den kendte Travjockey Svend Sølberg gjort Tjeneste hos den mindst lige saa kendte Travtræner Sofus Sørensen i 25 Aar, og i Anledning af Jubilæet har jeg »indstævnet» Svend Sølberg til en lille Passiar, saaledes at vi kan faa lidt at vide om hans Historie, og hvordan det er at gaa i saa mange Aar hos den folkekære og kvikke Sofus.

Jeg fritter først Svend Sølberg ud om den store Familie Sølberg, som jo har virket i Travsporten igennem mange Aar, og S. S. II. fortæller herom:

— Ja, jeg er jo gift og har været det i 36 Aar, saa det undrer vel ingen, at jeg efterhaanden er blevet 58 Aar. Jeg har en Søn, som Travgæsterne jo kender, han hedder Fredi, og jeg synes, at det gaar ham godt.

— Ja, det maa tilstaas, men Fredi er jo ogsaa en dygtig og paapasselig ung Mand, men De har jo ogsaa en hel Lot af Brødre indenfor Travsporten?

— Ja, ler Svend Sølberg. Jeg har 3

Brødre, som alle er gaaet ad de samme Stier som jeg. Den ældste, Niels Sølberg, er nu 65. Han var en Overgang Træner paa Jägersro, hvor han endog har været Champion. Derefter kommer Jørgen, som er Staldmand hos Gerh. Petersen, hos hvem han var været i 10—12 Aar, og saa følger Pouli, der har været i 32 Aar hos Koster, og den sidste i Rækken er altsaa mig. Jørgen er 62 og Pouli 59 Aar.

— Hvad laver Niels nu?

— Han lever af at være Hesteejer i Sverige.

— Kan man leve af det?

— Ja, han klager da ikke.

— Hvor var De, Svend Sølberg, før De kom til Sofus?

— Jeg kom fra Sverige, idet jeg var hos Billberg og Joh. Jacobsson i 2 Aar.

— Alle 4 Brødre er Staldmænd, hvorfra er denne Interesse for Heste og Trav kommet?

— Ja, det maa De nok spørge om, jeg tænker, at vi alle har haft Lyst til det

frie og muntre Liv, som det er at have med Væddeløbsheste at gøre.

Svend bakker paa sin Cerut, der følger ham ligesaa sikkert som Cigaren Sofus, og han er rolig og behersket som altid. Det faar mig til at spørge:

— Jeg har det Indtryk, at hele den sølbergske Travfamilie er rolige og besindige Folk, der passer deres daglige Dont med godt Humør, er det ikke rigtigt?

— Jo, siger S. S. II., vi er saamænd ikke saa iltre af Sind, og ogsaa Fredi tager roligt paa Tingene. Det skal man ogsaa, hvis man vil frem indenfor Travsporten.

— Det er vel ikke nogen økonomisk Succes at være Staldmand, en Træner har jo anderledes Chancer for at tjene Penge, er det ikke rigtigt?

— Jo, en Træner med 6 Heste kan faa mere ud af det end en Staldmand, men heller ikke Trænervejen er saa sikker, der er jo mange om Budet.

— De har vundet en Del Løb i den Tid, De har været hos S. S.?

— Ja, nogle og tyve og bl. a. Jockey-Mesterskabet 2 Gange. Den ene Gang var med Worthy Brooke og den anden Gang med Ax Frisco, som jeg kørte for Jul. Høbye.

— De havde engang en Hest at køre, en sød lille Hest ved Navn Sir Brooke. Jeg husker, at De i et Løb startede med 120 Meters Tillæg i et Handicap, og alligevel sejrede De med Hesten.

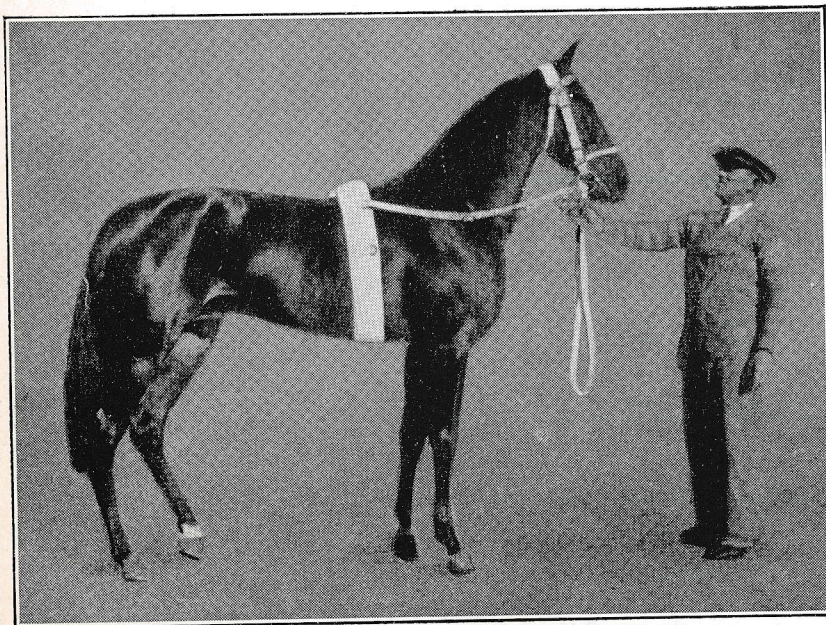
— Ja, det har sin Rigtighed. — Sir Brooke var en dejlig og flink Hest at køre, og jeg vandt 4—5 Løb med den. Det Løb, som De taler om, kom vist ogsaa som en Overraskelse for Sofus, idet han, da Sir'en og jeg kom tilbage til Staldterrænet, hoppede af Glæde og sagde: Det var min Hest, der vandt!

— Sofus har maaske haft en Daler paa den?

— Mon, ja, hvem ved.

— De sværger vel til den idylliske Charlottenlundbane fremfor Amager, ikke sandt?

— Jo, afgjort.

Svend Sølberg præsenterer her den gode Amerikaner Arion Gay, som vandt en Del Løb til Stalden.

— Sporten før og nu, Svend Sølberg, hvad synes De i saa Henseende?

— Der er stor Forskel paa før og nu. I gamle Dage var der mere Stemning og Fest over det hele, og jeg synes ogsaa, at Materialet var bedre. Der var større Sportsbegejstring, og Pengene saa man ikke saa meget paa, der var store og offervillige Hesteejere dengang.

— Det vil altsaa sige, at Travsporten er mere forretningsbetonet i Dag end i gamle Dage?

— Ja, netop. Der var anderledes Stemning og Humør ved en Travdag dengang. Folk kom kørende i deres med Heste forspændte Vogne og tog før eller efter Løbene i Skoven og paa Bakken. Hvorfor morer Folk sig ikke paa samme Maade nu og gør en Travdag til en Festdag for hele Familien?

— Tror De ikke, at Folk nu mere end før gaar til Travløb for at spille?

— Jo, det er vel det, der er Kernen i Sagen.

— De har vel samlet lidt Sølvtoj i Tidens Løb?

— Ja, det er blevet til en Snes Pokaler. Addison gav jo en Del.

— Ja, herlige Addison. Vi kunde godt bruge en halv Snes Stykker af hans Kalliber i Dag. Fortæl lidt om ham!

— Han er den bedste Hest, vi har haft i Stalden gennem de 25 Aar, men vi har jo haft mange andre. Mc. Afée var en pragtfuld Traver, Sport en herlig Hest og fuld af Liv og Lyst, ham har jeg vundet Sommer-Handicap med. Silver Prince troede vi meget paa, men han skuffede alligevel lidt. Colonel Foote og Poul Revere var ogsaa et Par vidunderlige Travers med Stræk i Bentøjet.

— Men ingen af dem var som Addison?

— Nej, han kunde jo vinde omtrent naar som helst, man startede ham. Den Slags Heste er sjældne.

— Jeg synes ikke, at De kører saa meget mere, er det Alderen, der trykker Staldens Førstemand?

— Nej, det er det saamænd ikke. I Sofus' Stald kører vi som Regel de Heste, som vi passer, og Rasmus (Valentin) har i Øjeblikket flere af Slagsen end jeg. Derfor kan det godt være, at jeg faar en Køretur, som jeg ikke havde regnet med, det er jo i sidste Instans Sofus, der bestemmer Farten.

— De har i Tidens Løb passet en Del Derbyvindere?

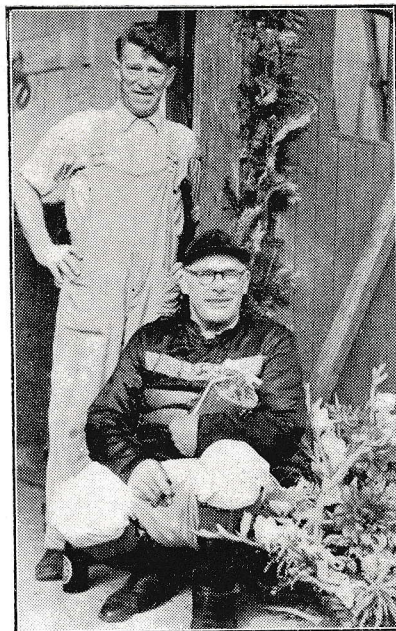
— Ja, vi har jo haft Heste som Ilka Nichols, Ibrahim Pasha (i Sverige), Carl Hof og Patsy.

— Bella S.?

— Det var før min Tid hos Sofus.

— Sofus kan lide tidlig Foraarsstræning?

Ja, ler Svend Sølberg, det er ikke

Et Billede fra Sofus Sørensens 40 Aars Jubilæum i Aar. Bag S. S. staar den kommende Jubilar Svend Sølberg.

mig, der presser paa, jeg tror, at det kribler i Sofus, naar Foraarssolen begynder at skinne.

— Jeg har ogsaa af og til hørt noget om, at naar I Staldfolk arriverer om Morgenen, saa kan det ske, at S. S. allerede har været ude paa en eller to smaa Morgenkøreture?

— Ja, det er sket nogle Gange, men det var mest før i Tiden, at Sofus kunde lide at regere lidt for sig selv. Mester elsker at staa tidligt op, eller ogsaa maa han ikke kunne sove.

— Bortset fra det, saa har I det vel godt hos Sofus?

— Ja, vi kan ikke klage, Sofus har altid været flink og forstaaende.

— Hvor mange Staldfolk er I i Øjeblikket hos S. S.?

— Vi er 3, nemlig Valentin, Sofus Bügel Hansen og jeg.

— Skal Sofus Bügel Hansen være Træner?

— Det stiles der vist imod, men han er jo kun 17 Aar endnu, saa der er vældig god Tid.

— Kan alle vi, der saa haardt savner Lucky Strike, faa lidt at vide om ham?

— Ja, Overdyrlæge Moltzen-Nielsen har haft ham i sin Varetægt og kikket paa ham, og nu er han blevet brændt af Dyrlæge Poul Jørgensen. Det var Synd, at han ikke kunde holde, han var alle Tiders Hest.

— Det synes jeg, vi blev enige om, at Addison var?

— Ja, det er sandt. Addison havde den største Speed og han kunde gaa en hel Omgang eller mere i fuld Fart. Han var, hvad man kalder »en gammel Dreng«.

— Sofus er nu ogsaa oppe i Aarene, har De mærket noget til, at han er rykket op blandt de — skal vi sige — gamle Indlændere?

Svend Sølberg tager en ny Cerut frem, trækker paa Smilebaandet og siger saa:

— Endnu har jeg ikke mærket noget, han er som altid tidlig paa Færde, og det sker da ogsaa, at han kommer en Tur over paa Banen om Eftermiddagen. Sofus kan ligesaa lidt som jeg undvære Travet.

— Lever og aander De da ogsaa helt for Travsporten, Svend Sølberg, har De ikke en eller anden hobby — det er jo saa moderne?

— Intet som helst her paa Jorden kan faa mig til at glemme Travet, saa man kan sige, at mit Arbejde og de dermed forbundne Adspredelser er min hobby.

— Er Sofus streng med Hensyn til Arbejdet i Stalden?

— Nej, det kan man ikke sige, men han ser selvfølgelig helst som enhver anden Arbejdsgiver, at Tingene er i Orden.

— Han overrasker ikke med at finde paa særlige Foranstaltninger med Hensyn til Hestens Afbalancering. Det er jo yndet for Tiden, ser det ud til?

— Nej, men der kommer jo af og til en ny Hest i Stalden, og saa prøver vi os frem, indtil Resultatet bliver tilfredsstillende.

— Det siges, at Sofus er en morsom Mand, mærker I Staldfolk noget til det. Er I af og til ved at dø af Grin?

— Han har et godt og smittende Humør, og hidtil har vi da klaret den. Hans smaa Finter er morsomme, og vi kan næsten ikke undvære dem.

— Sofus er vel saa eiskværdig, at han af og til kommer med en lille Tip til jer?

Svend Sølbergs Smil er uundgaaeligt, og han siger efter en dyb Indaanding:

— Nej, da. Det sker ikke. Vi maa skam i den Retning selv finde ud af det — i Træning eller i Løb. Men det med Spil, det har ingen Fremtid for sig.

Det er blevet sent, og vor Passiar om den ægte og den »falske« S. S. er forbi. Vi skal begge videre, men inden jeg slipper mit »Offer«, vil jeg gerne have Rede paa endnu et Spørgsmaal, og det er dette:

— Hvorfor blev De ikke Træner, Svend Sølberg, De kunde jo have faaet mange Heste at arbejde med, De som er pligtopfyldende og som har erhvervet Dem stor Erfaring saavel med Hensyn til Træning som Kørsel?

Svend Sølberg kikker paa mig paa en Maade, saa jeg kan mærke, at Spørgsmaalet overrasker ham, og han svarer kort og godt:

— Jeg maa vel have manglet Mod.